

Χριστιανική «φιλοσοφία»

✖ «Από ένα γελοίο παιχνίδι ανάμεσα σε μεθυσμένους, το παιχνίδι μου, γεννιούνται οι κατσούφηδες φιλόσοφοι, που σήμερα πήραν τη θέση τους οι χυδαία λεγόμενοι καλόγεροι... Να όμως κι άλλο είδος, που σίγουρα είναι φτιαγμένοι απ' τη δική μας πάστα ολόκληροι. Αυτοί που ευχαριστιούνται ν' ακούν να λένε ψεύτικες ιστορίες με θαύματα και τέρατα... Όσο πιο ψεύτικο είναι το γεγονός, τόσο πιο πρόθυμα το πιστεύουν και μια ευχάριστη φαγούρα τους γαργαλάει τ' αφτιά. Οι μπούρδες αυτές δεν χρησιμεύουν μόνο για να περνούν ευχάριστα οι ώρες, φέρνουν και όφελος στους παπάδες και τους ιεροκήρυκες... Άλλοι στηρίζονται πάνω σε μαγικά κατεβατά και ξόρκια, κάποιου ευλαβικού απατεώνα, που τα σοφίστηκε για να φημιστεί, για να πλουτίσει, και τα περιμένουν όλα: Πλούτη, τιμές, απολαύσεις, αφθονία, υγεία πάντα γερή, μακροζωία, κοτσονάτα γηρατειά και, τέλος, μια θέση πλάι στον Χριστό, στον Παράδεισο!».

Έρασμος («Μωρίας εγκώμιον»)

Ομολογώ, πως πρώτη φορά βλέπω, τόσους «φιλόσοφους» και «αγίους» συγκεντρωμένους και στοιβαγμένους σε ράφια, ωσάν να πρόκειται για τυροκομικά προϊόντα σε κελάρι. Η λειψανολατρεία, σε όλο της το μεγαλείο. Όσο πιο απόκοσμος, άπλυτος κι αμόρφωτος ο καλόγερος, τόσο πιο «σοφός». Πλήρης εκφυλισμός των όρων «σοφία» και «φιλοσοφία».

Χριστιανική γελοιότητα και καφρίλα, που όμως αντιμετωπίζεται με δέος από τον αφελή ή κι αμόρφωτο πιστό ...